

O stanju u srpskoj nauci, sa posebnim osvrtom na meteorologiju

Stvarajmo srpsku heliocentričnu meteorologiju (M.T.S.)

Carevo novo odelo
Milan T. Stevančević,
lični stav

*Bio jednom jedan car sujetan i tašt, a voleo je lepa odela.
Znajući ovo, jedan krojač predloži caru da mu sašije
čarobno odelo koje mogu da vide samo pametni ljudi.
Kada je odelo bilo gotovo, car i njegova svita počeše da
hvale carevo novo odelo ne bi li na taj način pokazali
svoje visoke intelektualne sposobnosti. Na paradi u čast
novog carevog odela jedan mladić reče da je car go.
I tada puče bruka, laž krojača je razotkrivena,
a sa njom razotkrivena je glupost cara i njegove svite.*

Poznato je da prirodne nauke počivaju na prirodnim silama, a alternativa na subjektivnim tumačenjima pojedinca. Postoje četiri prirodne sile na kojima počivaju sva naša dosadašnja civilizacijska i naučna dostignuća. Gravitaciona, elektromagnetna, jaka i slaba nuklearna sila su prirodne sile, koje predstavljaju

osnov svih naučnih istraživanja prirode.

Važeća meteorologija, od Aristotela do danas, razvijala se kao deskriptivna (opisna) geocentrična nauka, koja je u to vreme imala sva obeležja Prirodne teologije, gde su voda, vatra, zemlja i vazduh imali ulogu božanstva.

Prva upotreba termina Teologija susreće se kod grčkog filozofa Platona u njegovom delu "Država". On teologiju definiše kao "produbljivanje onoga u šta se veruje", odnosno preispitivanje opšteprihvaćenog mišljenja.

Tokom vekova zagovornici Aristotelove deskriptivne meteorologije prihvataju Platonovu definiciju teologije kao „naučni princip“. U tom okviru nastala je Filozofija prirode, odnosno "Prva filozofija".

U svom delu "Metafizika", Aristotel prirodnu teologiju naziva "prvom filozofijom", naukom o Prvom pokretaču.

Bio je to početak razvoja važeće alternativne meteorologije, čija teorijska osnova i danas počива na subjektivnim tumačenjima pojedinaca.

Za razliku od prirodne teologije, prirodne nauke imaju prirodne sile, logiku i matematičku logiku, pa je izvor informacija nezavisan za sva naučna istraživanja. Postoje tri načina istraživanja prirodnih pojava i to: pomoću prirodnih, deskriptivnih i teoloških nauka. Razlika u pristupu je tako velika da se rezultati istraživanja ne mogu poistovećivati. To su potpuno različiti pristupi u sagledavanju Prirode i istine.

Kod deskriptivnih i teoloških nauka rezultati istraživanja počivaju na subjektivnim tumačenjima pojedinaca, a kao krajnji rezultat subjektivnog tumačenja javlja se DOGMA, koja se ne može dokazati ni teorijski ni eksperimentalno. U prirodnim naukama istraživanja počivaju na prirodnim silama, a kao krajnji rezultat dobija se Zakon Prirode koji ima matematičku predvidljivost i eksperimentalnu ponovljivost. Zagovornicima alternativnih nauka nije potrebna prirodna sila, već samo bezuslovna vera u "institut nepogrešivosti". Oni svesno zaobilaze prirodne sile, jer postoji opravdani strah da prirodni zakoni opovrgnu njihovo subjektivno tumačenje. Tako je u važećoj meteorologiji prirodna elektromagnetna sila tabu-tema, a svako njen poglavica – velika jeres.

Elektromagnetika je nauka o nematerijalnim procesima u prirodi koji su nedostupni ljudskim čulima.

Poznato je da je Sunce prirodni elektromagnetni generator svih frekvencija.

Toplota koja se razvija na Suncu ne dopire do Zemlje, već samo nematerijalno elektromagnetno polje koje ne nosi toplotu, već električnu i magnetnu energiju.

Zemlja se kreće u ekstremno hladnom prostoru oko Sunca, pa se toplota na Zemlji stvara elektromagnetno, odnosno konverzijom rada električnog polja Sunca u toplotu, a ne konvektivno.

Toplota na Zemlji je makroskopska manifestacija mikroskopskih električnih pojava koje se dešavaju u atomima i molekulima pod dejstvom rada električnog polja Sunca.

Proučavanje električnih polja i konverzije elektromagnetne energije je posao ljudi od elektrostrukre.

Drugim rečima, sve prirodne pojave nastaju zajedničkim dejstvom elektromagnetne i gravitacione sile. Aristotelova dogma, da se kiša stvara kondenzacijom, udarila je temelje važećoj alternativnoj meteorologiji. To je dogma koja se ne može dokazati čak ni u podešenim laboratorijskim uslovima.

Ova jednostavna, lako razumljiva dogma, zasnovana na subjektivnim tumačenjima pojedinaca, nema naučnu vrednost, ali je tokom vekova služila za opsenu prostote, odnosno, imala je u prošlosti, a i danas ima, istu ulogu kao carevo novo odelo.

Za razliku od danas važeće alternativne meteorologije, Heliocentrična meteorologija je atomska nauka srpskog naroda koja počiva na zakonima prirodnih sila i dejstvu atomskih i subatomskih čestica.

To je nauka koja je zapisana u starim rukopisnim knjigama srpskog naroda čiji je razvoj započeo pre 7.523 godine.

Osnova svih naučnih istraživanja u heliocentričnoj meteorologiji su prirodne sile, gde kiša nastaje zajedničkim dejstvom elektromagnetne i gravitacione sile iz dva koraka, uz utrošak velike energije.

- U prvom koraku, oblačna kap nastaje hemijskom reakcijom sjedinjavanjem gasova kiseonika i vodonika na atomskom nivou koji se nalaze u sastavu Sunčevog vetra, u procesu elektronske valencije;
- U drugom koraku, kišna kap nastaje u procesu jonizacije na molekularnom nivou, vezivanjem teško jonizovanih atoma hemijskih elemenata koji se nalaze u sastavu Sunčevog vetra i polarizovanih molekula oblačnih kapi.

Međutim, važeća alternativna meteorologija prilagođena je širokim narodnim masama, a širi se kao neprikosnovena istina bez ikakvog kritičkog i naučnog proveravanja.

Heliocentrična meteorologija je veličanstvena u svojoj jednostavnosti, ali da bi se razumela i naučno prihvatila, potrebno je široko obrazovanje, veliki intelektualni kapacitet i znanje matematike.

Logika kao instrument valjanog mišljenja, matematička logika i zakoni koji su zasnovani na prirodnim silama nisu potrebni vernicima važeće alternativne meteorologije. Tokom vekova alternativna meteorologija razvijala se u skladu sa usvojenim Platonovim principom “produbljivanje onoga u šta se veruje”, što je imalo kao posledicu stvaranje dogmi koje i danas važe.

Kao nauka, bez prirodnih sila, važeća alternativna meteorologija je tokom vekova prerasla u zvaničnu važeću ideologiju, odnosno iskrivljenu sliku prirode i stvarnosti, prilagođenu subjektivnim tumačenjima pojedinaca. To je skup dogmi i predrasuda u službi privilegovanih „teologa“, koji na sve načine sprečavaju svako ponovno preispitivanje njihove valjanosti.

Problem nastaje kada armija prepisivača počne da hvali subjektivni opis kao novo naučno dostignuće, odnosno, hvale novo carevo odelo. Oni u svojoj veri prepisuju i šire subjektivno tumačenje kao naučnu istinu, odnosno “produbljuju ono u šta veruju”, a sve u želji da se poistovete sa “naučnim” dostignućima dokazanog “teologa”.

U svojim knjigama i istraživanjima, umesto da se pozivaju na prirodne sile, oni se pozivaju na subjektivna tumačenja ljudi koji su na visokim položajima naučnih ustanova, jer se po njihovom shvatanju nauke, poistovećuju sa njima a ujedno imaju dobru zaledinu.

Na taj način prepisivači su se u naše ime, i u ime celog srpskog naroda, odrekli prava na stvaranje Srpske naučne heliocentrične meteorologije.

Trebalo bi naglasiti da su prepisivači korisni i neophodni prilikom pisanja udžbenika, jer se na taj način prenose postojeća znanja mlađim generacijama.

Međutim, prepisivanje nije nauka, već samo širenje onoga u šta se veruje.

Izgovor “da je to tako u svetu”, koji rado koriste prepisivači i slučajno zalutali, ne može da bude opravdanje za njihovu nesposobnost. Oni u svojoj nemoći ruše lični i nacionalni intelektualni kredibilitet i naše suvereno pravo na sopstveno naučno mišljenje.

I kao što napisao Artur Šopenhauer:

“Manjina sposobna da rasuđuje mora da čuti, a oni kojima je dopušteno da govore potpuno su nesposobni da oforme sopstveno mišljenje i sopstveni sud.

Oni su puki odjek tuđeg mišljenja, ali su utoliko žešći i netrpeljiviji branioci tog mišljenja”.

Prepisivanjem tuđih subjektivnih tumačenja nametnuli su srpskom narodu kompleks niže vrednosti prema svemu što dolazi sa strane, a nove domaće ideje prihvataju samo ako su iste potvrđene od drugih.

Poznato je da kada neko nema šta da kaže u nauci – on se obavezno bavi proročanstvima. Tako je važeća alternativna meteorologija postala oblast gde obrazovani ljudi (čitaj: umišljeni spasioci čovečanstva) čine razne nedoličnosti, a sve u cilju ostvarivanja ličnog interesa. Globalno zagrevanje, ozonske rupe, nagle klimatske promene, uticaj čoveka na klimu, HAARP, itd.

U poslednje vreme napisano je više “naučnih“ studija da će zbog globalnog zagrevanja Srbija ostati bez kiša, a kiša potopi Srbiju 2014. godine.

U meteorološkom naučnom haosu javljaju se visoko obrazovani proroci koji

slobodno mešetare, jer znaju da važeća alternativna meteorologija, bez elektromagnetne sile, nema naučne i matematičke instrumente da opovrgne njihove proročanske vizije.

Zagovornik umišljenog globalnog zagrevanja je obično visoko obrazovan, na visokom položaju, koji ne može da pokaže rezultate sopstvenih istraživanja, jer se nikada nije bavio istraživanjima. Njemu je to neko u poverenju i iz "pouzdanih izvora" rekao da postoji globalno zagrevanje, a kako nema sopstveno mišljenje – on je tu vest prihvatio kao naučnu istinu. Međutim, dobro zna da u takvom okruženju može da profitira, kako ekonomski tako i kadrovski, pa je utoliko žešći i netrpeljiviji branilac umišljenog globalnog zagrevanja. Međutim, ako neko kaže da je car go, odnosno da opis nije tačan, tada na scenu stupa "careva svita", koja je zadužena za odbranu lika i dela dokazanog "tumača" "teorijskih" osnova važeće alternativne meteorologije.

U takvom okruženju pojedini meteorolozi na visokom položaju svesno mešetare u svom izmišljenom svetu subjektivnog tumačenja Prirode i istine, pa koriste "institut nepogrešivosti" i "tumače" šta je istina a šta nije, i na taj način brane važeću tabliranu dogmatsku misao.

Mladi istraživač, matematičar, u važećoj alternativnoj meteorologiji, bez prirodne elektromagnetne sile, gubi sve ratove jer je tu armija "teoloških" vernika zadužena za tumačenje "naučne istine".

Oni su sebi dali za pravo da pod svoje ideološko starateljstvo stave razvoj nacionalne naučne misli i da u isto vreme obezbede poseban položaj u društvu za sebe i svoju ideologiju.

Sve su to fineše koje su razrađene tokom vekova, intelektualno usavršene, gde važeća alternativna meteorologija pod plaštom nauke propagira dogme koje je postavio Aristotel u četvrtom veku pre Hrista i širi ideologiju kvazi nauke.

Da bi sve izgledalo kao nauka, a sve u cilju opsene prostote, visoko obrazovani, na visokim položajima, zaduženi za "produbljivanje onoga u šta se veruje", umesto da se u istraživanjima pozivaju na prirodne sile i zakone prirodnih sila, oni izmišljaju sile i tako stvaraju nove dogme.

Tako je izmišljena gradijentna sila i sila devijacije, a u meteorologiju uvode beznačajnu slabu prividnu Koriolisovu silu. Kada se izvrši laboratorijska i matematička provera, lako se dokazuje da su izmišljene sile, u poređenju sa prirodnim silama – matematički apsurdi. To je matematički dokazao Margules još 1906. godine, ali je odmah po objavljinju svog naučnog otkrića intelektualno i moralno uništen od strane meteorološke inkvizicije.

Obrazovani zagovornici važeće alternativne meteorologije rado koriste matematičku kombinatoriku kao instrument manipulacije, koja se najbolje ogleda u

bezbroj hipoteza o ciklogenezi, gde svako ima svoje premise zasnovane na principu „rekla – kazala”.

Hipoteza, da “sudar malo toplog i malo hladnog vazduha može da stvori tornado” ili drugim rečima, da se ni iz čega stvori kosmička energija, jasno pokazuje da je važeća alternativna meteorologija izgubljena u vremenu i prostoru.

U današnje vreme, istinitost tumačenja neke prirodne pojave zavisi samo od položaja koji zauzima zagovornik važeće alternativne meteorologije, čija “istina” ima najveću težinu.

Važeća alternativna meteorologija ne poznaje magnetno i električno polje, odnosno ne poznaje osnovnu prirodnu silu na kojoj počiva Univerzum.

Zato moramo da se zapitamo da li je današnje učenje važeće alternativne meteorologije stvaranje naučnika ili vrbovanje novih vernika.

Da li je to pitanje vere, nauke ili naše zablude, heliocentrična meteorologija, kraljica svih prirodnih nauka traži odgovor.

Može se zaključiti da naša deca, budući misleći ljudi, vrsni matematičari, pobednici mnogih svetskih matematičkih takmičenja, počevši od osnovnog pa sve do fakultetskog obrazovanja, uče dogme koje su nam nametnute od strane raznih prepisivača.

Zagovornici važeće alternativne meteorologije, “careva svita” i slučajno zalutali, nesvesno šire ideje o carevom novom odelu, a vrsni matematičari postaju novi “alternativni vernici”, čime se nanosi nesaglediva naučna i ekomska šteta srpskom narodu u celini.

Treba istaći da su prepisivanjem tuđih subjektivnih tumačenja doveli meteorologiju naših predaka, koja je zapisana u starim rukopisnim knjigama srpskog naroda, u beznađe, a meteorologe, koji časno rade svoj posao, na ivicu naučnog ponora.

Zato pustimo našu misleću omladinu da se razvija i neka stvara srpsku naučnu heliocentričnu meteorologiju. Ova zemlja je u prošlosti imala, a i danas ima, naučni i matematički potencijal za drugačija mišljenja.

Srbija je mala zemlja, ali je svetska veličina na duhovnom, intelektualnom i matematičkom polju.

Srpska (srbska) naučna meteorologija trebalo bi da se bazira na prirodnim silama, heliocentričnom pristupu i merenjima koja se vrše na Meteorološkoj opservatoriji u Beogradu.

Prvi naučni institut srpskog naroda, Meteorološku opservatoriju u Beogradu, kao ustanovu od posebnog nacionalnog interesa, koja je objedinjavala astronomiju,

meteorologiju, seismologiju i geomagnetiku, trebalo je čuvati od destrukcije meteoroloških zagovornika tuđe ideologije.

Opservatorija je predstavljala ustanovu od posebnog nacionalnog interesa za sva naučna meteorološka istraživanja, ne samo na našim prostorima, već i za celu Evropu.

Merni podaci Meteorološke opservatorije u Beogradu predstavljaju neprocenjivo nacionalno blago, koje mnoge naprednije zemlje nemaju. Najveće priznanje dali su strani istraživači, koji su koristili podatke Meteorološke opservatorije u Beogradu. To je naučna ustanova u oblasti meteorologije za koju možemo da kažemo da je plod naše nauke.

Mnogi naši naučni radovi i naučni radovi evropskih istraživača, počivaju na mernim podacima Meteorološke opservatorije u Beogradu sa nizom koji datira od 1887. godine i ranije.

Meteorološka opservatorija u Beogradu je najstariji spomenik nauke u nas, čiji je program rada trebalo negovati i proširivati, a ne ukidati.

Nažalost, prvi srpski naučni institut zatvoren je od strane slučajno zalutalih politikanata, zagovornika umišljenog globalnog zagrevanja i njihovih piona, i spušten na nivo meteorološke merne stanice.

To je skrnavljenje duhovnosti, kulturnog i istorijskog nasleđa srpskog naroda i pokušaj da se zaustavi stvaranje Srpske naučne heliocentrične meteorologije od strane podobnih koji se nikada nisu bavili naukom. Tako se, pod plaštom modernizacije, zatiru najveća naučna dostignuća srpskog naroda.

Meteorološka opservatorija u Beogradu predstavlja simbol nauke i kulture srpskog naroda i simbol Beograda.

Skidanje table Meteorološke opservatorije u Beogradu, prvog srpskog naučnog instituta, predstavlja pokušaj gušenja istorijskog pamćenja i samospoznaje o velikom istorijskom svedočanstvu našeg naroda i dostignućima u okviru svetske nauke.

Postavlja se pitanje da li je podizanjem spomenika srpskom naučnom velikanu Milutinu Milankoviću trebalo srušiti postojeći naučni spomenik srpskog naroda, Meteorološku opservatoriju u Beogradu.

Mislim da je ukidanje Meteorološke opservatorije suprotno naporima srpskog naroda za podsticaj osnovnih istraživanja u prirodnim naukama koje su od posebnog interesa za razvoj društva u celini.

Nadam se da je ukidanje Meteorološke opservatorije u Beogradu i njeno pretvaranje u mernu stanicu, samo privremeni i neuspeli pokušaj gušenja srpske nauke i srpske naučne meteorologije od strane servilnih zagovornika umišljenog globalnog zagrevanja i njihovih piona.

Izbacivanje arhive i ukidanje Muzeja, koji se nalazio u zgradici Opervatorije, po

mišljenju većine ljudi od nauke predstavlja vandalizam svoje vrste domaćih varvara.

Arhiva je u zgradi Meteorološke opservatorije preživela vekove i sve ratove i okupacije, ali nije preživela domaće servilne zagovornike umišljenog globalnog zagrevanja.

Svaki podatak o vremenu, koji je bio arhiviran u zgradi Meteorološke opservatorije je istovremeno i istorijsko svedočanstvo o vremenu na našim prostorima i u Evropi.

Merni podaci Meteorološke opservatorije u Beogradu predstavljaju neprocenjivo blago srpskog naroda za sva naučna istraživanja sa kojima se ova zemlja ponosi. Osnovni cilj *Beogradske škole meteorologije* je stvaranje srpske naučne heliocentrične elektromagnetne meteorologije, koja se bazira na analizama i mernim podacima Meteorološke opservatorije u Beogradu.

Svaki častan čovek, koji je školovan novcem ovog naroda, ima moralnu obavezu da pruži lični doprinos za vraćanje Meteorološke opservatorije u Beogradu na naučni nivo.

Iako su meteorološki podaci javno dobro, za čije merenje plaćamo svi, zagovornici tudihih ideologija otežavaju korišćenje izmerenih podataka domaćim istraživačima i na taj način vrše opstrukciju razvoja srpske naučne meteorologije.

Sada se izmereni sinoptički podaci iz Srbije dobijaju samo uz ljubaznost stranih međunarodnih agencija.

Duboko verujem da je došlo vreme da važeća alternativna Aristotelova geocentrična meteorologija ode u istoriju isto onako kao što je otisao alternativni Ptolomejev geocentrični sistem.

Prepisivanje tudihih subjektivnih tumačenja, bez prirodnih sila, ostavimo onim drugim, „znalcima“ tudihih ideologija.

Nije greh ako neko nešto ne zna, ali je zlo ako zna da ne zna, a alternativu proglašava za nauku.

Nauka je opasan zanat. Svaki čovek ima pravo na svoje mišljenje i na svoju naučnu istinu, ... za ponos ili za sramotu.

S poštovanjem,
Milan Stevančević,
rodonačelnik srpske heliocentrične elektromagnetne meteorologije
Ovdašnji

P.S. Ništa lično. Ovo je samo predlog za razmišljanje o novom sistemu naučnog vrednovanja, koji bi počivao na prirodnim silama, a sve u cilju stvaranja Srpske naučne heliocentrične elektromagnetne meteorologije.

IZVOR: *BEOGRADSKA ŠKOLA METEOROLOGIJE – sveska 7 (2014), 253-263.*
str.